

บทที่ 3-1

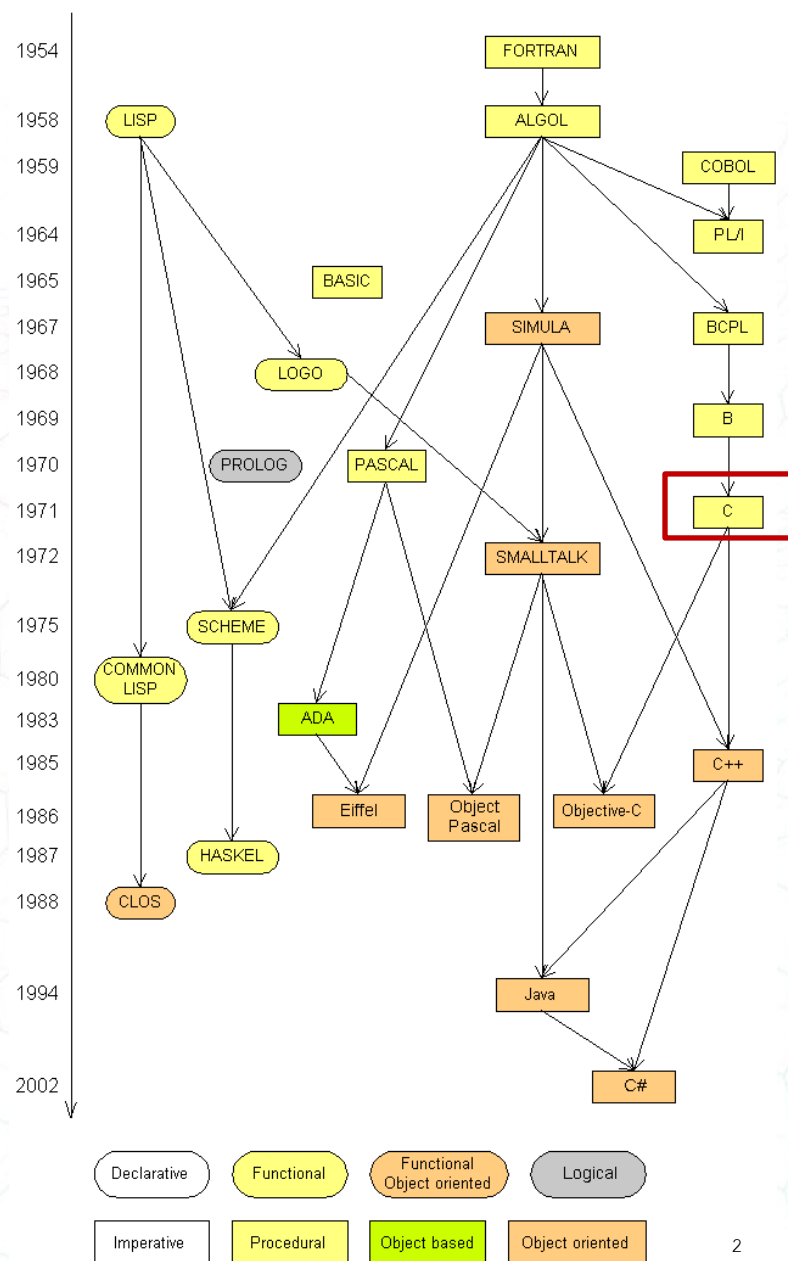
โครงสร้างภาษาซีเบื้องต้น

Basic C Programming Language

ประวัติภาษาซี

- ภาษาซีพัฒนาขึ้นมาในปี 1970 โดย Dennis Ritchie แห่ง Bell Telephone Laboratories, Inc. (ปัจจุบันคือ AT&T Bell Laboratories) ซึ่งภาษาซีนั้นมี ต้นกำเนิดมาจากภาษา 2 ภาษา คือ ภาษา **BCPL** และ ภาษา **B**
- ภาษาซีนั้นถูกใช้งานอยู่ เพียงใน Bell Laboratories จนกระทั่งปี 1978 Brian Kernighan และ Ritchie นั้นเป็นที่รู้จักกันในชื่อของ "**K&R C**"

ประวัติภาษาซี

- หลังจากที่ดีพิมพ์ข้อกำหนดของ K&R นักคอมพิวเตอร์มืออาชีพรู้สึก ประทับใจกับคุณสมบัติที่น่าสนใจของภาษาซี และเริ่มส่งเสริมการใช้งานภาษาซีมากขึ้น
- ในกลางปี 1980 ภาษาซีก็กลายเป็นภาษาที่ได้รับความนิยม โดยทั่วไป มีการพัฒนาตัวแปลโปรแกรม และตัวแปลคำสั่งภาษาซีจำนวนมาก สำหรับคอมพิวเตอร์ทุกขนาด และภาษาซีก็ถูกนำมาไปใช้สำหรับพัฒนา โปรแกรมเชิงพาณิชย์เป็นจำนวนมาก ยิ่งไปกว่านั้นโปรแกรมเชิงพาณิชย์ที่เคยพัฒนาขึ้นมาโดยภาษาอื่น ก็ถูกเขียนขึ้นใหม่โดยใช้ภาษาซี เนื่องจากความต้องการใช้ความได้เปรียบทางด้านประสิทธิภาพและความสามารถในการเคลื่อนย้ายได้ของภาษาซี (โดยให้ภาษาซีเป็นภาษาระหว่างกลาง)

แนะนำภาษาซี

- ภาษาซีเป็นภาษาที่เป็นโครงสร้างและใช้ได้กับงานทั่วไป คำสั่งของภาษาซี จะประกอบด้วยพจน์ (term) ซึ่งจะมีลักษณะเหมือนกับนิพจน์ทางพีชคณิต และมีส่วนขยายเป็นคำหลัก (keyword) ในภาษาอังกฤษ เช่น if, else, for, do และ while
- ดังนั้นภาษาซีเป็นภาษาระดับสูง ภาษา อื่น ๆ เช่น ปาสคาล และ ฟอรัทเรน 77 มีลักษณะเป็นโครงสร้าง เช่นกัน แต่ภาษาซีก็มีคุณสมบัติพิเศษเพิ่มขึ้น นั่นคือสามารถใช้งานในระดับต่ำ (low-level) ได้ ดังนั้นจึงเปรียบเหมือนสะพานเชื่อมภาษาเครื่องเข้ากับ**ภาษาระดับสูง** จากจุดนี้
  - ทำให้ภาษาซีสามารถใช้งานได้งานด้านโปรแกรมระบบ (System programming) เช่น เขียนโปรแกรมระบบปฏิบัติการ (Operating system) หรือใช้กับงานทั่ว ๆ ไป เช่น เขียนโปรแกรมแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่ซับซ้อน หรือเขียนโปรแกรมเพื่อออกใบเสร็จให้กับลูกค้า เป็นต้น
  - Microsoft Windows ที่เป็นโปรแกรมระบบปฏิบัติการที่ใช้งานกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เขียนด้วย ซี, ซี++, **ภาษาแอสเซมบลี** (วันที่เปิดตัว 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528) ยุคแรก ๆ จำเป็นต้องมีระบบปฏิบัติการเฉพาะแยกต่างหาก (ระบบปฏิบัติการดังกล่าวคือ ดอส)

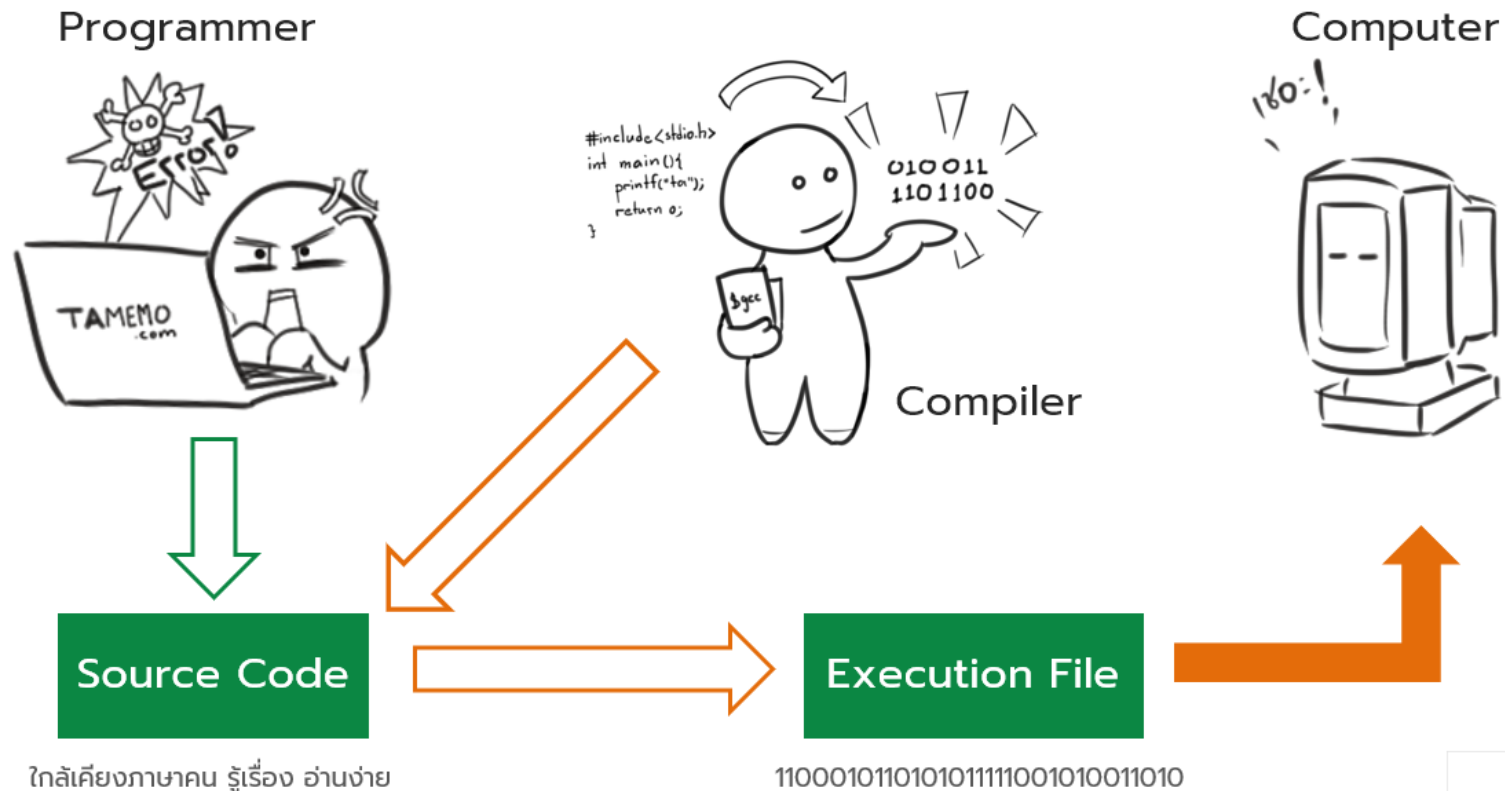

แนะนำภาษาซี

- คุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งของภาษาซี ก็คือ โปรแกรมภาษาซีสามารถย้ายไปทำงานในเครื่องอื่นได้ง่ายกว่าภาษาระดับสูงอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะภาษาซีได้แยกส่วนที่ขึ้นอยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์ไปเป็น ไลบรารี ฟังก์ชัน ดังนั้นโปรแกรมภาษาซีทุก ๆ โปรแกรม ก็จะทำงานโดยเรียกฟังก์ชัน จากไลบรารีฟังก์ชันมาตรฐาน และมีวิธีการเขียนใช้งานแบบเดียวกัน ดังนั้น โปรแกรมภาษาซีทั้งหมด จึงสามารถนำมาใช้งานบนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันได้ โดยแก้ไขโปรแกรมเพียงเล็กน้อย หรืออาจจะไม่ต้องแก้ไขเลย

กระบวนการแปลภาษาคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ทำงานได้ต้องมี**การประมวลผลภาษาเครื่อง**เท่านั้น เพื่อให้การเขียนโปรแกรมได้ง่ายขึ้นจึงพัฒนาเป็นภาษาคอมพิวเตอร์ จึงต้องมี**โปรแกรมแปลภาษาคอมพิวเตอร์เป็นภาษาเครื่อง**

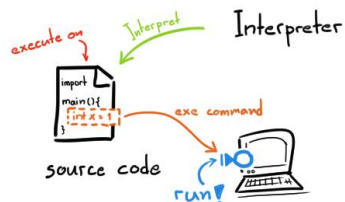
ที่มา: <https://www.tamemo.com/post/141/learn-intro-compiler-interpreter/>

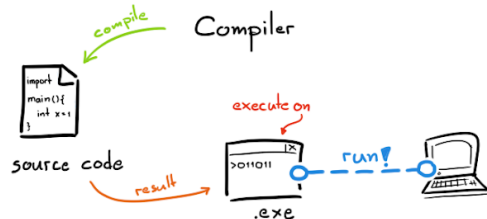
กระบวนการแปลภาษาคอมพิวเตอร์

- โปรแกรมแปลภาษาเป็นภาษาเครื่อง มี 2 ประเภท

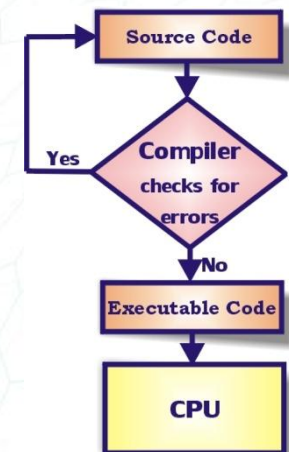
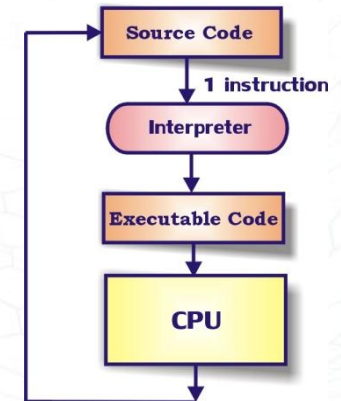
- อินเทอร์พรีเตอร์ (Interpreter)

- คอมไพเลอร์ (Compiler)

ขั้นตอนการแปลภาษาโปรแกรม

กระบวนการแปลภาษาคอมพิวเตอร์

■ อินเทอร์เน็ต

■ ข้อดี

- อินเทอร์เน็ตถูกสร้างขึ้นได้**ง่ายกว่าและมีขนาดเล็ก** ทำให้ภาษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถ**ทำงานข้ามแพลตฟอร์ม** (OS) ได้แบบไม่ค่อยมีปัญหา

■ ข้อเสีย

- ไม่ตรวจสอบโค้ดได้เยอะเท่าคอมไพเลอร์ โอกาสที่รัน**แล้ว Error** อาจจะมีมากกว่า
- ทำงานได้**ช้ากว่า**คอมไพเลอร์

■ คอมไพเลอร์

■ ข้อดี

- ตรวจสอบข้อผิดพลาดของโปรแกรมซอร์สโค้ดในขั้นตอนของการคอมไพล์
- ทำงานได้**เร็วกว่า**อินเทอร์เน็ต

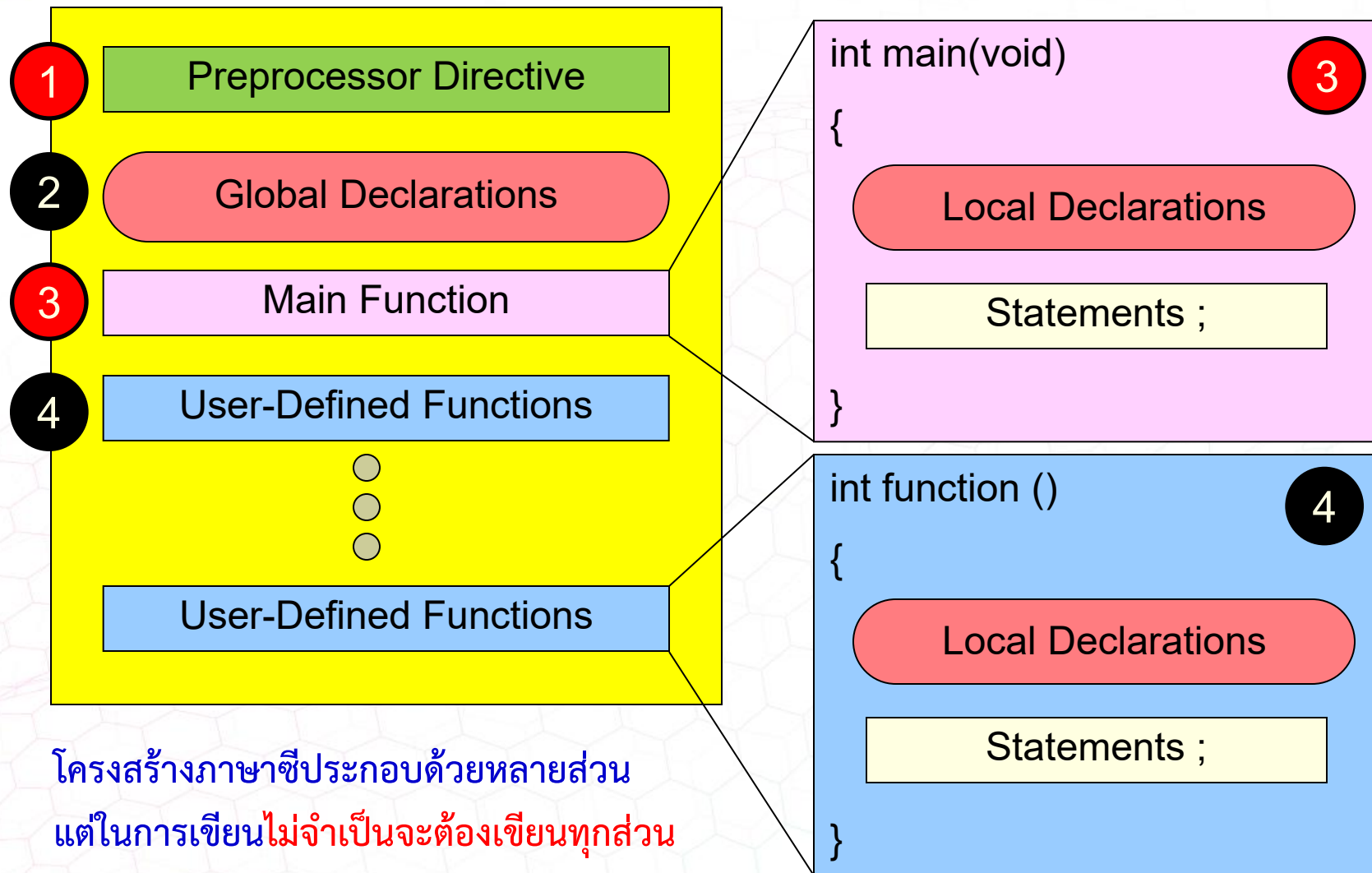
■ ข้อเสีย

- ต้องนำโปรแกรมซอร์สโค้ดมา**แปลใหม่เมื่อเปลี่ยนแพลตฟอร์ม** (OS)
- มีข้อกำหนดด้านภาษามาก ทำให้เขียน/เรียนรู้**ยากกว่า**อินเทอร์เน็ต

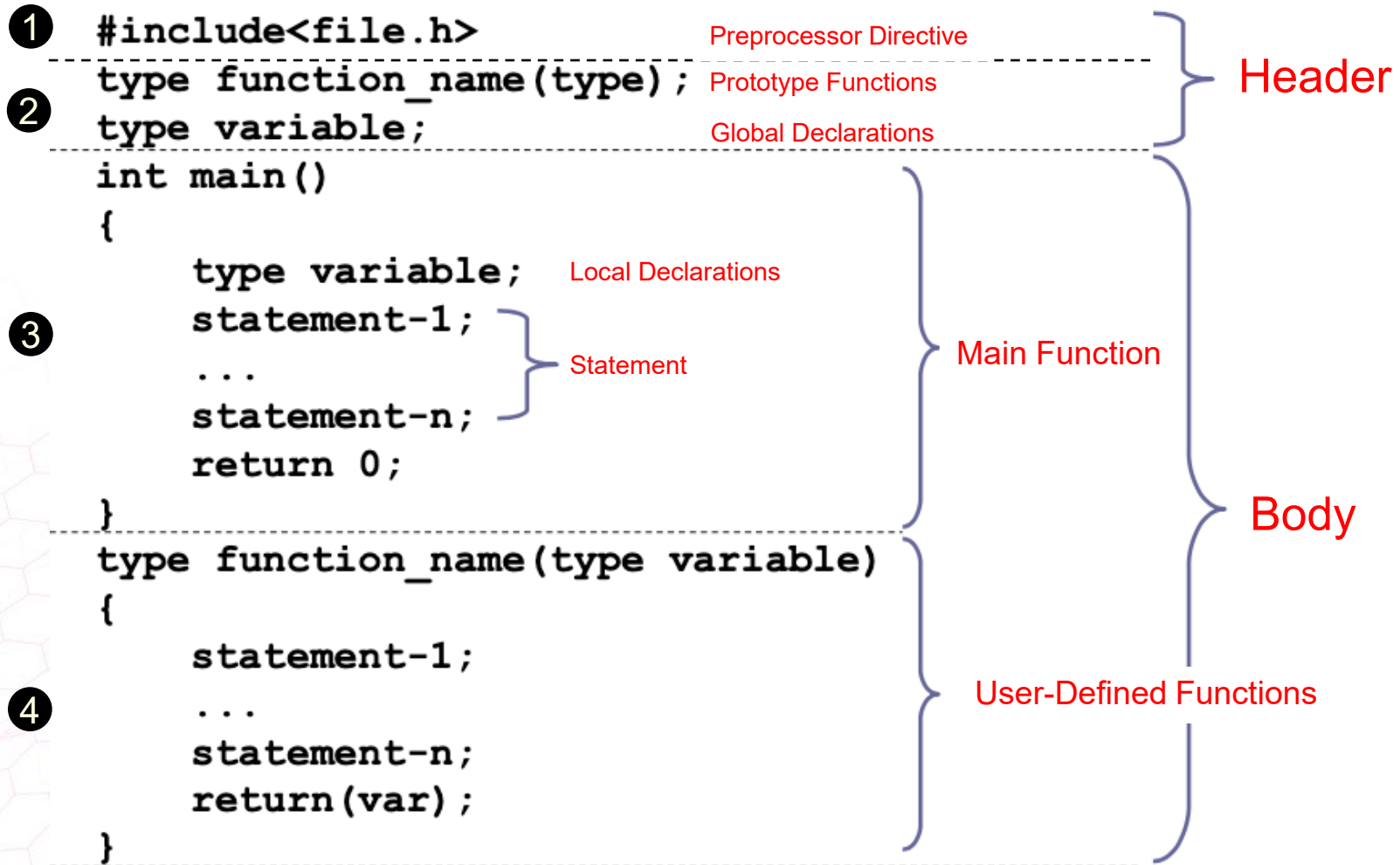
โครงสร้างโปรแกรมภาษาซี

โครงสร้างภาษาซีประกอบด้วยหลายส่วน
แต่ในการเขียนไม่จำเป็นจะต้องเขียนทุกส่วน

โครงสร้างโปรแกรมภาษาซี

Preprocessor Directive

- ทุกโปรแกรมต้องมี
- ใช้เรียกไฟล์ที่โปรแกรมใช้ในการทำงานร่วมกัน
- ใช้กำหนดค่าคงที่ให้กับโปรแกรม
- ใช้กำหนดเงื่อนไขในการคอมไพล์ให้กับโปรแกรม
- เริ่มต้นด้วยเครื่องหมาย **#**
- Preprocessor Directives พื้นฐานทั่วไปที่นิยมใช้มีดังนี้
  - **#include** ใช้สำหรับเรียกไฟล์ที่โปรแกรมใช้ในการทำงาน
  - **#define** ใช้สำหรับกำหนดมาโครที่ให้กับโปรแกรม

#include	#define	#undef	#if
#ifdef	#ifndef	#else	#elif
#endif	#line	#error	#pragma

การใช้ #include

วิธีการใช้งาน

#include <ชื่อไฟล์> หรือ #include “ชื่อไฟล์”

ตัวอย่าง

#include <stdio.h> (เป็นการเรียกใช้ไฟล์ stdio.h เข้ามาในโปรแกรม)

#include <mypro.h> (เป็นการเรียกใช้ไฟล์ mypro.h เข้ามาในโปรแกรม)

< > จะเรียกไฟล์ใน directory ที่กำหนดโดยตัวคอมไพเลอร์

“ ” จะเรียกไฟล์ใน directory ที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน

การใช้ #define

วิธีการใช้งาน

#define ชื่อ ค่าที่ต้องการ

ตัวอย่าง

#define START 10   (กำหนดค่า START = 10)

#define A 3*5/4   (กำหนดค่า A=3*5/4)

#define pi 3.14159   (กำหนดค่า pi = 3.14159)

#define sum(a,b) a+b

(กำหนดค่า sum(ตัวแปรที่1, ตัวแปรที่2) = ตัวแปรที่1+ตัวแปรที่2)

Global Declarations

- เป็นการประกาศตัวแปรเพื่อใช้งานในโปรแกรม โดยตัวแปรนั้นสามารถใช้ได้ในทุกที่ในโปรแกรม
- เป็นส่วนที่ใช้ในการประกาศฟังก์ชันที่ผู้ใช้งานสร้างขึ้น (Function Prototype) ของโปรแกรม
- ส่วนนี้ในบางโปรแกรมอาจไม่มีก็ได้

```
1 #include <stdio.h>
2 int x;
3 int main()
4 {
5     x = 5;
6     Statement ;
7     ...
8     return(int value);
9 }
```

ฟังก์ชันหลักของโปรแกรม (Main Function)

- ส่วนนี้ทุกโปรแกรมจะ**ต้องมี** โดยโปรแกรมหลักจะ**เริ่มต้นด้วย** `main()` และตามด้วยเครื่องหมายปีกกาเปิด `{` และปีกกาปิด `}`
- ระหว่างปีกกาจะประกอบไปด้วยคำสั่ง (Statement) ต่างๆ ที่จะให้โปรแกรมทำงาน
- แต่ละคำสั่งจะต้องจบด้วยเซมิโคลอน `;` (Semicolon)
- ต้องมี `return(0);` เสมอและต้องใส่เลขจำนวนเต็ม เช่น `0 = Success` , `1 = Failure`

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    int x;
    Statement ;
    ...
    return(int value);
}
```

การสร้างฟังก์ชันใช้งานเอง (User Define Function)

- สร้างฟังก์ชันหรือคำใหม่ ขึ้นมาใช้งานตามที่เราต้องการ
- ระหว่างปีกกาจะประกอบด้วยคำสั่ง (Statement) ต่างๆ ที่จะให้ฟังก์ชันทำงาน
- สามารถเรียกใช้ภายในโปรแกรมได้ทุกที่

```
#include <stdio.h>
int function();
int main(void)
{
    Statement ;
    ...
    return(int value);
}
int function()
{
    Statement ;
    ...
    return (int value);
}
```


Preprocessor Directive

ตัวอย่าง

```
1  #include <stdio.h>
2  int feet,inches;
3  int main(void)
4  {
5      feet = 6;
6      inches = feet * 12;
7      printf("Height in inches is %d",inches);
8      return(0);
9  }
```

ผลการทำงาน

Height in inches is 72

ส่วนประกาศ (Global Declarations)

ตัวอย่าง

```
1  #include <stdio.h>
2  int feet,inches;
3  int main(void)
4  {
5      feet = 6;
6      inches = feet * 12;
7      printf("Height in inches is %d",inches);
8      return(0);
9  }
```

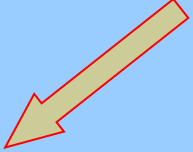
ผลการทำงาน

Height in inches is 72

ฟังก์ชันหลักของโปรแกรม (Main Function)

ตัวอย่าง

```
1  #include <stdio.h>
2  int feet,inches;
3  int main(void)
4  {
5      feet = 6;
6      inches = feet * 12;
7      printf("Height in inches is %d",inches);
8      return(0);
9  }
```


ผลการทำงาน

Height in inches is 72

การสร้างฟังก์ชันใช้งานเอง (User-Defined Function)

ตัวอย่าง

```
1  #include <stdio.h>
2  int FtoI(int);
3  int feet,inches;
4  int main(void)
5  {
6      feet = 6;
7      inches = FtoI(feet);
8      printf("Height in inches is %d",inches);
9      return(0);
10 }
11 int FtoI(int f)
12 {
13     return f*12;
14 }
```

ผลการทำงาน

Height in inches is 72

หลักการตั้งชื่อตัวแปร ค่าคงที่ และ ฟังก์ชัน

- ต้องขึ้นต้นด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ (ตัวใหญ่หรือเล็กก็ได้) หรือขีดล่าง ‘_’
- ตามด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ ตัวเลข หรือขีดล่าง (Underscore) ‘_’
- ไม่มีช่องว่างหรือตัวอักษรพิเศษอื่นๆ เช่น ‘!’, ‘@’, ‘#’, ‘\$’, ‘%’, ‘^’ เป็นต้น
- ตัวพิมพ์ใหญ่และเล็กจะเป็นคนละตัวกันเช่น NAME, name, Name, NameE
- ห้ามซ้ำกับคำสงวน Reserved Words ของภาษา C เช่น char, do, const, break, ...
- ห้ามตั้งชื่อซ้ำกับ Function ที่อยู่ใน Library ของภาษา C เช่น printf, scanf, ...

เช่น

**B , H , Base , Height , Ans , M150 , n1 , n2 , Data_1 , Data_2
_1_2_3 , Find_Area , FtoI , Swap , My_Func , This_Is_a_Test**

คำสงวน (Reserved Words) ของภาษา C

auto	double	int	struct
break	else	long	switch
case	enum	register	typedef
char	extern	return	union
const	float	short	unsigned
continue	for	signed	void
default	goto	sizeof	volatile
do	if	static	while
asm	_cs	_ds	_es
_ss	cdecl	far	huge
interrupt	near	pascal	_export

คำอธิบายของโปรแกรม (Program Comments)

- ใช้เขียนส่วนอธิบายโปรแกรม (คอมเมนต์)
- ช่วยให้ผู้ใช้ศึกษาโปรแกรมภายหลังเข้าใจการทำงานของโปรแกรม
- ส่วนของคำอธิบายจะถูกข้ามเมื่อคอมไพล์โปรแกรม

การเขียนส่วนอธิบายโปรแกรม (comments)ทำได้ 2 วิธีคือ

// สำหรับคำอธิบายไปจนถึงท้ายบรรทัด

และ

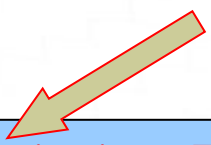
/* คำอธิบาย */ ลักษณะการใช้เหมือนวงเล็บนั่นเอง

คำอธิบายของโปรแกรม (Program Comments)

ตัวอย่าง

```
#include <stdio.h>           // Change Feet to Inches
int main()                   // by CPE RMUTT
{                             // Start
    int feet,inches;
    feet = 6;                // feet ← 6
    inches = feet * 12;      // inches ← feet * 12
    printf("Height in inches is %d", inches);
    return(0);              // write inches
}                             // Stop
```


ผลการทำงาน

Height in inches is 72

การใช้คำสั่ง printf( )

เป็นคำสั่งที่ใช้ในการแสดงผลออกทางจอภาพ โดยมีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
printf(“ข้อความ หรือ control หรือ format string”,variable list );
```

control หรือ format string

เป็นส่วนที่ใส่ข้อความที่จะแสดงผล และส่วนควบคุมลักษณะการแสดงผล รวมทั้งบอกตำแหน่งที่ตัวแปรจะแสดงผล

variable list

เป็นตัวแปรที่ต้องการจะแสดงผล ในกรณีที่ต้องการแสดงข้อความ ไม่จำเป็นต้องมีส่วนนี้

คำสั่งในภาษาซี ต้องเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็ก

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้คำสั่ง printf( )

ชุดคำสั่งที่เก็บอยู่ใน library ที่ชื่อว่า **stdio.h** (standard input-output)

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("Welcome to RMUTT");
    return(0);
}
```

โปรแกรม

C:\Users\patrapee.s\Documents\Visual Studio 2010\Projects\Sample5\Debug\Sample5.exe
Welcome to RMUTT_

ผลการทำงาน

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้คำสั่ง printf( )

ชุดคำสั่งที่เก็บอยู่ใน library ที่ชื่อว่า *stdio.h* (standard input-output)

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("Welcome to RMUTT");
    printf(" Department of Computer Engineering");
    return(0);
}
```

โปรแกรม

```
C:\Users\patrapee.s\Documents\Visual Studio 2010\Projects\Sample5\Debug\S
Welcome to RMUTT Department of Computer Engineering
```

ผลการทำงาน

การใช้อักขระควบคุมการแสดงผล

คำสั่ง **printf( )** สามารถควบคุมการแสดงผล ด้วยอักขระที่มี backslash นำหน้า

\n	ขึ้นบรรทัดใหม่
\t	เว้นระยะ 1 tab
\a	ส่งเสียงบีป (Beep)
\b	ย้อนกลับไป 1 ตัวอักษร
\000	แทนตัวอักษรที่มีค่า ASCII เท่ากับ 000 ในระบบเลขฐานแปด
\xhh	แทนตัวอักษรที่มีค่า ASCII เท่ากับ hh ในระบบเลขฐานสิบหก เช่น 41 = 'A', 42 = 'B', 5C = '\'
\\	แทนตัวอักษร Backslash(\)
\'	แทนตัวอักษร Single Quote(')
\"	แทนตัวอักษร Double Quote(")

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้อักขระควบคุมการแสดงผล

โปรแกรม

Backslash **n** ขึ้นบรรทัดใหม่

```
#include <stdio.h>

int main() {
    printf("Welcome to RMUTT\n");
    printf(" Department of Computer Engineering");
    return(0);
}
```

ผลการทำงาน

```
Welcome to RMUTT
Department of Computer Engineering
```


ตัวอย่างโปรแกรม การใช้อักขระควบคุมการแสดงผล

โปรแกรม

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("== Welcome == \n\n");
    printf("Alert\a\n");
    printf("1 2 \b\b3 4\n");
    printf("backslash \\ \n");
    printf("show \" \n");
    printf("show \'hello\' \n");
    printf("ascii \123 \n");
    printf("ascii \x5c \n");
    return 0;
}
```

ผลการทำงาน

== Welcome ==

Alert

1 3 4

backslash \

show "

show 'hello'

ascii S

ascii \

รหัสควบคุมลักษณะ (Format String)

%d	พิมพ์จำนวนเต็มฐานสิบ 0 – 9	int x;
%u	พิมพ์เลขไม่มีเครื่องหมาย (บิตหน้าไม่มองเป็นบวกลบ)	int x;
%f	พิมพ์เลขทศนิยม	float x;
%e	พิมพ์ในรูปจำนวนจริงยกกำลัง	float x;
%c	พิมพ์ตัวอักขระตัวเดียว (Character)	char x;
%s	พิมพ์ชุดตัวอักขระ (String)	char x[n] ;
%o	พิมพ์เลขฐานแปด 0 – 7	int x;
%x	พิมพ์เลขฐานสิบหก 0 – 9, A – F	int x;
%%	พิมพ์เครื่องหมาย %	

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้รหัสควบคุมลักษณะ

โปรแกรม

```
#include <stdio.h>

int main() {
    printf("%d %5.2f %s", 12, 20.3, "Example");
    return(0);
}
```

ผลการทำงาน

12 20.30 Example

%d **%5.2f** **%s** คือ รหัสควบคุม

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้ห้สควบคุมลักษณะ

โปรแกรม

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    int x ;
    x=65 ;
    printf("%d  %c  %o  %x", x, x, x, x) ;
    return(0) ;
}
```

ผลการทำงาน

65 A 101 41

ผลจากการใช้ห้สควบคุมลักษณะด้วย %c จะได้ค่าผลลัพธ์เป็น A
ซึ่งเป็นอักขระลำดับที่ 65 ของตาราง ASCII

Standard ASCII Characters

Dec	Hex	Oct	Char	Description
64	40	100	@	Commercial at/At sign
65	41	101	A	Latin capital letter A
66	42	102	B	Latin capital letter B
67	43	103	C	Latin capital letter C
68	44	104	D	Latin capital letter D
69	45	105	E	Latin capital letter E
70	46	106	F	Latin capital letter F
71	47	107	G	Latin capital letter G
72	48	110	H	Latin capital letter H
73	49	111	I	Latin capital letter I

การจัดการหน้าจอด้วยรหัสควบคุมลักษณะ

ในกรณีที่ต้องการจัดการหน้าจอแสดงผลสามารถใช้ตัวเลขร่วมกันกับรหัสควบคุมได้ เช่น

%5d หมายถึง แสดงตัวเลขจำนวนเต็ม 5 หลักอย่างต่ำ

%6.2f หมายถึง แสดงตัวเลขจำนวนเต็มจำนวน 6 หลักอย่างต่ำ และ
ทศนิยม 2 ตำแหน่ง

ค่า	%d	%5d	ค่า	%f	%6.2f
12	12	___12	1.2	1.200000	__1.20
123	123	__123	1.234	1.234000	__1.23
1234	1234	_1234	12.345	12.345000	_12.35
12345	12345	12345	123.456	123.456000	123.46
123456	123456	124356	1234.567	1234.567000	1234.57

คำถามเกี่ยวกับ printf( )

จากส่วนของโปรแกรม

```
yards = 8;  
feet = yards * 3;  
printf("%d yards is", yards);  
printf("%d feets \n", feet);
```

ผลการทำงาน คือ ?

```
8 yards is24 feets
```

—

คำถามเกี่ยวกับ printf( )

จากส่วนของโปรแกรม

```
yards = 8;  
feet = yards * 3;  
printf("%d yards is \n", yards);  
printf("%d feets", feet);
```

ผลการทำงาน คือ ?

```
8 yards is  
24 feets
```


การใช้คำสั่ง scanf( )

เป็นคำสั่งที่ใช้ในการรับค่า โดยมีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
scanf("format string", address list);
```

format string

เป็นส่วนที่ใช้ในการใส่รูปแบบของการรับข้อมูล ด้วยเครื่องหมาย %

address list

เป็นตำแหน่งของตัวแปรที่ต้องการเก็บข้อมูล โดยอ้างตำแหน่งด้วย &

คำสั่งในภาษาซี ต้องเป็นตัวอักษรพิมพ์เล็ก

ตัวอย่างโปรแกรม การใช้ scanf( )

โปรแกรม

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int x ;
    printf("Enter x : ");
    scanf("%d", &x);
    printf("x = %d", x);
    return(0);
}
```

ผลการทำงาน

```
Enter x : 2563
x = 2563
```

```
Enter x : -1
x = -1
```


ตัวอย่างโปรแกรม ที่มีการโต้ตอบกับผู้ใช้

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main() {
4      float b,h,area ;
5      printf("Input Base : ");
6      scanf ("%f",&b) ;
7      printf("Input Height : ");
8      scanf ("%f",&h) ;
9      area = 0.5*b*h ;
10     printf("Area of triangle is %5.2f",area) ;
11     return(0) ;
12 }
```

Input Base : 12
Input Height : 6
Area of triangle is 36.00

Input Base : 3.2
Input Height : 1.2
Area of triangle is 1.92

ฉบับที่ 3-1

โครงสร้างภาษาซีเบื้องต้น

Basic C Programming Language